

ченци, да облѣкатъ нови дрехи, да се обучатъ добре, защото ще има парадъ и тържественъ празникъ. На 11 февруарий стана чудесенъ парадъ. Извърши се богослужение, поменъ за убити и умрѣли и благодарностъ къмъ Бога за царя и за останалитѣ живи юнаци и герои. На парада присѣтствуваха всички българи отъ Котелъ, Жеравна, Градецъ, Медвенъ, Ичера, Садово и др. Вечерьта се сложи народна трапеза. Играха се много хорѣ.

Не се мина и 8 дни следъ това тържество, ето че пристигнаха конни войници, които донесоха писмо на генерала Давидова. Той отвори писмото и прочете:

— *Днесъ, 19 февр. графъ Игнатиевъ принуди турцитѣ въ селото до Цариградъ, наречено Санстефано, да подпитатъ договора за миръ.*

По този миръ се освобождаватъ всички българи отъ Моравско, Македония, Тракия и Мизия и се урежда Велика България.

Известието се прие съ нечувана радостъ. Топове и пушки загърмѣха за веселба. Офицеритѣ и опълченцитѣ се цѣлуваха и поздравяваха.

— *Да живѣе Велика Санстефанска България.*

Да живѣе царъ Освободителъ Александъръ II.

Да живѣятъ офицеритѣ и войницитѣ!

Да живѣятъ рускиятъ и българскиятъ народъ!

Веднага се нареди новъ парадъ. Всички българи съ децата, старцитѣ и женитѣ дойдоха да гледатъ. Опълченцитѣ минаха предъ генералитѣ съ гордостъ и усмивка на уста, че изпълнили своята длъжностъ.

Въ цѣла България се служи въ църквитѣ. Извърши се молебень за победата.